

Előfizetési árak:

Egész évre	5 ft — kr
Fél évre	2 — 50
Negyed évre	1 — 25
Neptanulónak egész évre 3 —	

Hirdetési díjak

a legutányosabban számítottak.
Bélyeg minden beiktatásért 30 kr.

BAJA

vegyes tartalmu hetilap.

Megjelen minden szerdén és szombaton.

Szerkesztői iroda.
hova a lap szellemi részét illető küldemények intézendők:
ÁLLAMI TANITÓKÉPZŐDÉREN.
Levelek csak hértelmesen fogadtatnak el. Kéziratok nem adatkak vissza.

Kiadóhivatal:
Az előfizetési díjazás és hirdetések a kiadóhivatalba — Nánay Lajos könyvnyomdájába — küldendők be (Bodog-ter, Scheiber-féle ház.)

EGYEN SZÁZ ÉS HATVAN ÖT ÉV.

A tűz és tűzjelzés.

A nyári hőség s ezzel kapcsolatos nagy szárazság gyakran elősegíti, hogy egyesek vigyázatlan-ágából tűz támad, ami azután nemcsak az illicto családoknak, hanem igen sokszor másoknak vagyónát is elhalmvasztja.

How mások a fenyegető veszélyre intessenek, részint pedig azért, hogy a szerencsétlenek segítségére siessenek, általában tűzjelzés szokott használatu s ezen általános tűzjelzés egyik neve a harangok kongtatása.

Ily kongtatás riasztotta fl városunk közbőségét f. hó 9-én este is, midőn a polgárság jó része a Bodog-teren hallgatta zenészeink művészi előadásait, más része pedig már-már Morituss karjai közé volt indulandóban.

Mind megrémítette a rettenetes hír, hogy tűz van, tűz van!!! . . . .

Remélve futott szét a szórakozók nagy serege; aki pedig csendes lakása ajtáin belül pihentető kifutott tagait, jediten futott az utcára megtudni, hol a tűz, hol a tűz?! Ki tudná leírni az ebből tamadt zavart, ijedséget s a gyengébb idözetűek rémületét, míg végre egyik is, másik is sok utánzóval és tudakozóval után megtudhatta, hogy a tűz tulajdonképen határainkuk kívül, talán Csana d határában létezik.

Miért volt tehát a város összes lakosságát megrémíteni; miért volt előre nem jelezni s a nagy közönség tudomására nem hozni, hogy tűz ugyan van; de nem a város határában?!

S valjon lehetséges volna-e ez?!

Bizonyára lehetséges, csak kevés gond és kevés jóakarát kívántatnék hozzá.

Más városokban rég túlhaldott álláspont az a minden

TÁRCSA.

Öcsém sirjánál.

— 1847. aug. 13. —

Hol kebletöket nehezítve borong a
Siv éjele, s hol csak a gyásima hangzik,
Öt szánakozással a sarga halál is
Áll, s hantajaitokra mutatva rebési:
„Jó gyermekek! ég vesszi lelketöket fel,
A sirban azért egyesültök ikerként.“

Hengl Adolf.

Akik egymást szerették.

— Beszély. —

Itta: Bruck Pál.

— Ernő! ne csinálalkodjék!

E három szót veté oda Hegyszegi báróné egy 6—7 éves fiúcskának, ki jelenleg alba látszék helyezni életútját és főcélját, hogy zsámolyt téven egy fautóire s erre fölállva a helyzet ezen magasztalór egy olajfémnyert érhesen el, melyen báró Hegyszegi Bálint valamelyik őspapa alakja van megörökítve, és kezében két írónál kiciorlórja az őspapa hatalmas de egyszerű bajuszát.

Ernő a báró Hegyszegi család legifjabb sarja, nem volt azon ember kit kicsinyes körülmények vagy épen holmi csekély intézők kiforgattak volna sodrából nem, ő át volt hatva a művészet magasztos szelleme által, és megmedvesítette szájával a két írót és festette tovább az őspapa bajuszát.

rend és minden jelzés nélküli kongtatás, mit nálunk hallhatni. Szegeden pl. ha a belvárosban van a tűz, így jelzik: bam, — bam, — bam, — stb.; ha a rokusvárosban, így jelezik: bam-bam, — bam-bam, — bam-bam, — s b; a felsővárosit így: bam-bam-bam, — bam-bam-bam, — bam-bam-bam, — stb.; az alsóvárosit: bam-bam-bam-bam, — bam-bam-bam-bam, — bam-bam-bam-bam, — stb.; végre a városon kívülit oly formán, miút jelenleg nálunk kongtatnak.

Az így kongtatásnak előnye első tekintetre szembeütnék Eöször is nincs az egész város rémületébe hozva, hátrányoz a kongtatásból tudja már, hogy nincs fenyegetve. A fenyegetett része szintén előny mihamarább tudni, hogy a veszély közel van, s így idejét nem kell sok tudkozással eltölteni. Akik pedig hivatva vannak s maguban erőt éreznek arra, hogy embertársaik segítségére s essenek, szintén első pillanatra tudják, merre induljanak s így sokkal hamarabb a hely színeire érhetnek a hatóság közgökkel együtt, a mi szintén lényeges. Végre a szerencsétlen házkárosultra is meg van ennek az a nagy haszna, hogy hamarabb nyer segítséget s így talán valamit megmenthet a lángok közül, mi különben ha a segély később érkezik, menthetlenül elveszett volna.

Valjon mindezen előnyöknek mi akkor se jöjjünk tudomására, midőn már mások évrizedek óta értékesítették azokat, s valjon nem megszégyenítő e városunkra, hogy ezen egyszerű ügyet, — mihez egy krajczár pénz sem szükséges, legfelébb egy kevés gond s némi jóakarát, — mindaddig nem rendezte s rendezéséhez még az előzetes feltételek is hiányzanak.

Mindössze arra volna itt szükség, hogy egyes határ-

— Ernő! Ön mégis nagyon neveletlen! — tört ki méltó indulatában báró Hegyszegi öngyásága. De hol van nevelője Nádori? mért nem tartja önt magánál? Fel nem foghatom ezen ember tettét. A hig foglalkozik egy-egy perczet a gyermekkel, mintha bizony nem is azért tartanók őt házukban, hogy a gyermek oldalánál legyen. Clotild, kérem sziveskedjék csemetéit, hogy behivatassam Nádorit.

— Oh hagyja édes anyám most Nádorit, ő késül most az orvosi szigorlatra, hisz néhány hét múlva leteudni azelől vizsgálatát és azután úgy is ismét egészen el fog bennünket hagyni. Hisz ismerheti őt ön édes anyám, eddig is mily pontosan, mily buzgalommal. . . . .

— Igen? szakítá őt félbe a báróné fagyos gyűnyval. Nádori talán nem is tudja milyen előkelő védője akadt neki, ki nem menthető hibáit is tisztázni akarja, valóban örülhet a pórtfu, hogy egy baronessa . . . . .

— Anyám! — kiáltott fel indulat és félelemmel vegyült hangon Clotild.

— Kérem Clotild sziveskedjék csösznetni — szolt parancsoló hangon és a lehető legfagyosabb nyugalommal a baróné. Clotild felkelt és csemetéit.

Ernő pedig stóikus nyugalommal neki adva magát a művészet bűböltes hatáskának az a bajusz végét festé azt lehető kacsaringóra pödörve esetül szolgáló két írónjával.

Minthármán elhaltattak és egy rövid ideig néma csend uralkodott a tágas terebemben.

* * *

vonalak, pl. 3 - 4, megállapíttassanak, s a határvonalakon belől a belvárosban egy, Rokus, kísérsávoly és katonaváros kettő, a szállás és homokon három, Istvánmegye és kisbuda négy, Szent-Jánosnál öt sűrűn egymásután jövő kongatás volna a jelzés, utána egy-egy pausa következne, s azután a jelzések ismételve lennének. A város határain kívüli jelzésre azután szolgálhatna egy haranggal tovább is azon jelzés, mely jelenleg rémítgeti a lakosságot a város határain kívül eső tűz pedig több harang által jeleztetnék.

Tegyük itt említést a sokak által annyiszor emlegetett tűztoronyról is.

Hogy az jó volna, abban mindenki megegyezik, s létesítése talán nem is a jóakarat hiányán mulik, mint inkább azon, hogy az adósságok törlesztése annyira igénybe veszi a különböz is nagyon megterhelte városi pénztárt, hogy csaknem összes népisokláink hajléktalanok; hogy emel sokkal nélkülözhetlenebb s olcsóbb dolgok sem létesülhetnek; hogy néha a hivatalnokok fizetésének előszerzése is gondot ad. Ily viszonyok között legalább is egy időre le kell mondanunk annak ily költséges alakbani valóításáról.

Csak egy mód volna hamar és olcsón létesíteni a tűztoronyt, olyformán t. i. mint a Szegeden évtizedek előtt létesítették, vagyis ha egyik torony, mely magasabb és több szabad kilátással bír, kívül l vasércszózzal vennék körül, hol azután a toronyor nyegedőráncint körüljárna s az eshetőlegesen szerencsétlenséget a javaslatba hozott módon síetve jeleznék.

Lehetséges, hogy talán ennek valóítása is több pénz-áldozatba kerülne, mint a mennyi a jelenlévi városi budgetben felesleg marad; miután mégis ezzel némi összhangzásban levő tárgyról szólottunk, jónak láttuk érintőleg ezt is megemlíteni; mert ez az önálló tűztoronyal jóval olcsóbbba kerülne, talán czélzerűbb is lenne s mivel kevessebb kerül, mindenesetre gyorsabban létesülhetne.

Ezeket tartottuk alkalomszerűleg elmondani a tűzjelzés rendezése érdekében, s kik a tárgyról csak kevéssé is gondolkoznak, meg fognak győződni ennek czélzerűségéről és mielőbbi megoldásának lehetőségéről annál is inkább, mivel amint említve volt, a z e g é s z h e z n e m k e l l p é n z, c s a k e g y k i s g o n d é s k e v é s j ó a k a r a t.

Keletéről.

L.

A helyiség a melyben az előttünk lefolyt jelenet játszottat a H. gazdasági kastély egyik legdiszesebb terme volt.

Hegyszeg faluja a Mátra hegység füstöl csoportozatú halmjai között fekszik, s lakóik mind jámbor és szorgalmas földművelők. Hd jobbkégyi valának ők mindig a háro Hegyszegi uraságnak, de a szabadságharc magasztos cszméinek szuara elhörtörtak ide is, és ők is felmentettek az örökös rabzolgaságtól, és magok urai lettek.

Alacsony de tiszta, fehér házikók állának egyes sorban vezetve a főtérbhez, hol kevélyen nyulak a magasba a templom kupoláku torony, magasságban vetél a falut környező dombokkal. **Átellenében** a templomnak áll a Hegyszegi kastély. Aranyozott vasrácszat keríti körös körül, ezen belül pedig sűrű fák társztik árnyékukat az angol kert sétányára. Kéemes májusi nap van s a kert virázasának tolls pompájában áll előttünk. A sétányok hűvösök a boítottat alakut házak lomjainak árnyékától, tegyük rajtuk egy sétat fel a kastély felé.

Művészi gondall ápoltt virágágyak közt haladva elértünk a kastély lépcsőzetéhez. Széles csarajai marvány vezet fel a tájfestményekkel kitétt folyósóra, melyen vezet sora a szárnyas ajtóknak vehető észre. Nyisunk be egyikbe!

Ugyanazon terem, melyben mint már említették, ez nem épen kedélyes családi jelenet folyt le. Tavas terem ez, falai finom kárpitokkal vonják be, melyekről művészi tájfestmények, rajzok és az és Hegyszegiek tost nagyszámú arczképei fűgnek alá. A butorok, a föl kárpitjaival egyszínű kék bársonnyal vannak fedve, melyeken a művészi faragványok nemes árakat sejtethetnek az őket becsőllel. Az értékes függönyvel fedett két ablak közt nagy t ömleszt bársony pamlog áll, melyen hanyagul a tálmára dölve

Tátrafüredi levél a Szerkesztőhöz.

Tisztelt Barátom!

Tátrafüredről jövök, a főséges heglánczolat kék színében terül el az esti homályban s dítő szőlőcske lengi át vadregényes táját. A fürdői vendégek elepték a lakásokat, s jó előre kell jelentkezni, míg a turista egy kis hajlékot kap az egyszerű „Prissnitz“-ban vagy a fürdői kabinokban. É s fürdői vendégek közt megemlíttem Mihályos József zágrabi bibornok-érseket, ki itt pár napig tartózkodni akar, miután Korintyiczán előbb több hetet töltött. Tegnap azaz augusztus 8-án reggel beszélt nálam képviselőt, Latinovics Gábor prépost-kanonok ur Széchenyi Jenő kísérelében, — de határánál fájdalomra nem lelt hon, — minthogy akkor a poprádi Huszféle parkban egyik jó barátommal mulattam. De felmegyek holnap Tátrafüredre s megteszem kötelességemet.

Mult levelemben említettem több kirándulási helyet, enged meg t. Szerkesztő Barátom, hogy azokat kiegészítem.

Tátrafüredre legérdekesebb kirándulási pontjai:

1) A csak egygyedű órányi távolságu ugynevezett „kilátás“ — die Aussicht — hová jó karban levő sétány vezet, s honnan gyönyörű kilátás nyulik a szép Poprádvölgyre, melyben 34 város s falu elterül.

2) A „Rablók köve“ — der Rüberstein“ ez egy óriási granit szikla háromnegyedórányira a fürdőtől meglepő szép kilátással a két hollandi völgyre s a poprádi-felkai rónaságra.

3) A fürdőn alól elterülő részén levő „Xantus forrás“ hova rendezett csinos sétányok vezetnek.

4) A „Rainer forrás“ fekszik a „Nagy Szalóki“ csúcs irányában, a meredek lejtőjén a fürdőtől egyfél órányira. É forrás közelében van a Leutsch és Vámbéry forrás.

5) Az „Uj-Tátrafüreden“ létező nagy vízesés, mely egygyed órányira fekszik.

6) Az uj-tátrafüredi „öt forrás“, mely háromnegyed órányira fekszik és a törpényi régióhoz vezet.

Messzebb fekvő kirándulási pontok: a „Tengerszem“ — das „Meerauge“ — és a „Halastó“ — „Fischsee“ — a „Tengerszemcsúcs“ — die „Meeraugsitze“ — melyre minden évben több bátor utazó felmász. A „csorbai tó“, a „Dupferschächenthal“ sat. sat., melyeket azonban azért nem említek föl, minthogy nem tartoznak Tátrafüred környékéhez.

Ezen kirándulások mellett említendő még a vadászat és ha-

nyuszgik jelenleg a kastély úrnője: báró Hegyszeginé szül. Gróf Holdenstern Cziczella ömagsága.

Báró Hegyszeginé elte delnek örvend jelenleg, mert alig lehet több 36—40 évesnél. Magas nyulánk testalkata emeli meg ama uras gögöt, mely tartózkodást és tisztelgetőkifejező vonásain elomlik. Ama uras gögöt, mely tulajdona a német comtesse és baroneseknek ba annyira lealtesonítottk magukat, hogy Magyar országba jönnék és ott legalább tétre letelepednek.

Husz év előtt lett ő néje báró Hegyszeginék, mivel a német fővárosban ismerkedett meg. Gróf atyjának vagyoni állapota már ekkor részint a nagy fűnyűzés, részint a rossz gazdálkodás miatt teljesen tomkre ment, és így Hegyszergelvé volt getenni a családi és származási gögöt és leányának hét agú koronáját öt áruval cserelteni fel és nőni adta a gazdag ifju és művelt báró Hegyszeginék.

Ezek családi elele — mint a világ beszéle — nem tartozott épen a legkedélyesebbek közé, de azon benső kötélek hely két gyermekkel áldá me az egy házasságukat — nem engedte okot, hogy a külvilág előtt botrányossá váljék az. Elbeszélésünk folyama előtt négy évvel a báró az akkor uralkodó himlébetegettség áldozata lett és azóta a baronesse vezet a házat, gazdaságot, s mondhatni nem csekély avatottsággal.

Citold kisasszony a báróné egyetlen egy leánya épen ellen-tete anyjának. Szüde kétk szemei bizalmat terjesztenek a hozzá közeledésben, nyájas arca és szépl vonásainban esopp kinyomatát sem lehetni az anya arczából és vonásaióll kivehető gögnök. Ő mult évhen jött haza a nevelőből, hogy a telen a nagyvilágra vezettesék be.

Mig e szemlélkedésünket megtettük az alatt már a csengető szóra belivott komornyik ó nagyszághoz be küldé a nevelőt.

(Folyt. köv.)

lászat, de mindenek felett a zergevadászat, melyben a jó vadász kedvteléssel vehet részt. Tudom, nem lesz érdekletlen előttem azon tényt említenem: hogy Zsedényi Ede volt derek képviselőnk — míg élt — őregbb korában is igen szeretett zergevadászatra járni.

Ami a lakást, ételt és egyéb árakat illeti, nem mondhatjuk felette drágáknak, — ha tekintetbe vesszük a fürdői idény rövid tartamát.

Egy körülményre szabadon a fürdői vendégek s utazók figyelmét felhívni. Tátrafüreden t. i. az élet a fődíjnyartama alatt sokkal drágább, mint az elő s utó idényben, a miért is azoknak, kik a szállás és ellátás olcsóbb voltát számításba venni kényserűtetek, inkább a két utóbbi idény ajánlanám. A fődíjny alatt itt rendszeren állandó zenetársulat idők, mely különösen ez évben kipróbált derek tagokból áll, kik táncmulatságok alkalmával magyar dallamaival gyöngyödtetik a vendégeket. Itt-ott művészek, vándor színészek előadásokat rendeznek, mialatt a közönség komolyabb része a könyvtárban kellemes időtöltést és szórakozást szerezhet.

T. Szerkesztő Barátom! Tudom, hogy velem együtt érez, — ha szíven mélyéből azt kiáltom: „Gyarapodjék, virágozzék Szepesmegyének ezen szép fürdője, az emberiség öröme s javára.” Hadd keressenek föl mások népebb, zajosabb helyeket, én itt Tátrafüred forrásánál talalok üdülést és nyugalmat.

Nagy-Szalók, 1879. aug. 9-én.

Babura László.

H I R E K.

— A fővárosi naplók tegnap azon hírt hozták, hogy a helybeli főgymnasium ma adatik át a kormányt képviselő Hanzaly János kir. tanácsos ur által a zirczi rendnek. Magánértésülésünk szerint a miniszteri biztos ur csak szombaton érkezik körünkbe s így az átadás vasárnap előtt nem történhetik meg.

— Elgázolós. E hó 11. Vidákovics Benő trágárt hordó koscsijával Vaity Sándor 1½ éves gyermekét elgázolta. — A gyermek tetemesen megsejült.

— A bojai állami tképezdében az 1879—80 tan év alatt szükségilendő tüzelő fára és világító anyagokra augusztus 20-ig árlejtést hirdet és ajánlatokat elfogad az igazgató.

— Agyonszurvatolt. Strohincsk Dániel a Spitzer és társa féle szeszgyárból alkalmazott segéd-gépész f. hó 8. és 9-ike közti éjjel a gyárból, a hó alkalmazva volt, — haza ment; a mint lakásához közel ért, Csötönyi Dániel és Köbling János, két részeg tamburás által megtámadtatott, s egy szúrás következtében rövid idő múlva meghalt. A tettesek elfogadtak; a vizsgálat folyamatban van.

— Pest-zimonyi vasut. A kormány Ujvidékre nem rég több meómokt küldött azon megbízással, hogy a pétervárad-zimonyi vonalrész, az egész budapest-zimonyi vonal ezen legnehezebb részletét, tanulmányozzák és traszírozzák. A Pest. Korr szerint a budapest-zimonyi vasut már korábban kitűzött vonala legujjabban jelentékeny módosításnak vetettet alá. Kezdetben a kérdéses vonalat Budapestről Szabadkán át akarták vezetni. De mivel e két város között a talaj homokos, nem igen termékeny és gyér népszerűségi, a kormány a pályát a Duna balpartjának mentében akarja építeni, s így az új vasut Budapestről Boján s innen Zombon át fog Ujvidékre vezetni. Több pénzügyi csoportot, mely már néhány év óta érdeklődik a vonal kiépítése iránt, és ezen pályára vonatkozó terveket és tanulmányokat terjesztett a közlekedésügyi miniszteriumhoz, a kormány odautasította, hogy a fentebbi értelemben tegyék meg terveiken a módosításokat.

— Dívatmelleket hivatalos lap mellett. Németországban a bírának és királyi ügyésznek hivataloskösdökü alatt viselendő öntényét külön törvénnyel állapították meg. A porosz igazságügyminiszterium hivatalos lapja ez alkalmából, s fenállása óta bizonyán első ízben valóságos dívatmelleket közzét, mely a törvényszéki személyzet által viselendő ruházatokat ábrázolja. Berlinben most Poroszország e kezdeményezése után feszulten várják a többi államok következtét. S csakugyan Szászország már sietett is rajza-

ban benyújtani a szász törvényszék személyzete által viselendő hivatalos ruhát. — Azonban Szászország e téren is megőrizti nemzeti individualitását, s azért a porosz bírákétól különböző s sokkal izléstelenebb öntény készítették. A bajor kormány az egyenruhát, úgy látszik csak a collegialis törvényszékekre fogadta el. Megjegyzendő, hogy a birodalmi hivornészyékekre hivatalos viseletet nem irtak elő, magára hagyván e testületre, hogy méltóságát e tekintetben belátása szerint óvja meg.

— Tegnapelőtt este 6 óra után félrevert barangok és lövések ismét tüzvést jeleztek. Schön Samu ur házának egyik része lett a lángok martaléka. Ujabb figyelembe ajánljuk a lapunk első helyen közzét czikket. Ezen tőz alkalmával tapasztalni lehetett, hogy önkényes túzóltói intézmények s a vele szorosan összefüggő ügyeket gyökeresen reformálni elöndözhatlan szükség. A mentési munkálatoknál, szívs kitarítás és vakmerőséggel határos bátorság és önmagát legkevésbé sem kímélő tevékenység által magára vonta a főbizonylmet Gager János ur, fiatal cipész. Fogadja elismerésüket; egy szintén Poplovesky László ur is, kit öntözökánnával a legérett hárszék felett füst és gőz között észrevettünk. —h.

— Ötszázötvenegy kilométert héti nap alatt. A német sportvilág egy érdekes „kocsikázás” képezi a beszéd tárgyát. Wahlberg kapitány jun. 12-én reggel 7 órakor elindult Bonnból kocsin, mely elé két telivér magyar paripa volt fogva, s jun. 18-án este 7 órakor 554 kilométer hátrahagyása után, a legjobb kondícióban, megérkezett Potsdamba. Legkisebb utat (65 kilométer) tett az 5-ik napon, amikor is hegy-völgyes vidéken haladt át. Az utolsó napon 96 kilométernyi utat tett. A paripának a megérkezéskor legkisebb nyoma sem látszott a fáradságnak. A kocsizást hat heti training előzte meg. Hegynek föl lépésben mentek, völgynek pedig (kötött kerékek) lassu ügésben. Minden nap az ut kétharmad részének megtévese után a kapitány lovasuk egy felőrai pihenést engedett, csupán az utolsó napon pihentek öt óra hosszat. Az utazásban a kapitány felesége is résztvett.

— Regényes történet. Merseburgban évenként megünneplik az ugynevezett gyermek-ünnepet. Az idei ünnephez fűződik a következő kis történet, melynek regényben lenne a helye, ha nem történt volna meg a valóságban. Pár év előtt egy Merseburg közelében levő városban egy fiatal, gazdag ember egy szép, művelt de szegény leányt ismerkedett meg. Az ismeretség végét mindenki elképzelheti, ha nem is írjuk ide. A fiatal ember világgá ment; az elhagyott szerető sokkal büszkébb volt, semhogy a csabító szüleinek részéről följajánlott segélyt elfogadta volna. N-be, egy thüringiai városba ment gyermekével, s ott ügyes keze munkájával, és kis örökségének kánaiból tartotta fenn magát. N-ben egy született merseburgi nőtől lakott, ki minden évben elfogatott egy gyermekével Merseburgba, a gyermekünpre, s még az nap este visszatér. Ez évben fiatal szomszédját rávette, hogy 3 is látogasson el vele együtt Merseburgba 4 éves leánykájával. A két nő el is ment gyermekével együtt, s ott pompásan mulattak. Esti 6 óra felé az ünnep színhelyéről eltávoztak, hogy a fél héti vonattal haza menjenek. Mig holnijokat összeszedték és az ebédő sátorban számlájukat kifizették, az alatt a fiatal leány gyermeke észrevétlenül eltávozott. Bár meg voltak győződve, hogy a gyermeket nem érhethe szerencsétlenség, mégis megijedtek, s nyugtalanul keresték. Végre hosszú kínos 10 percz után feltalálták, — egy másik sátorban ült egy nyulnak, csinosan öltözött fiatal ember térdén, ki nagy örömmel hallgatta a kis gyermek csacsogását. Az anya halotthalvány lesz, szava elakad. mert a fiatal ember egykori szeretője volt, a ki tudtán kívül saját gyermekét tartó térdén Göresösen kapaszkodik kisérőjének karjaiba, s ezt egyetlen szóval felvilágosítja a helyzettől. A fiatal ember is felismerte az alatt szeretőjét. A fiatal leány gyors elhatározással a fiatal emberhez ment s kérte, hogy feltűnés nélkül kövesse. Az egészen vége megható kibékülés volt, melyet toll le nem képes írni. A fiatal ember, ki kedvesének elhagyása után hosszú utazásokat tett, régen levetközte s megámba könynyelműségét, hiúságát. — A fiatal pár legközelebb összekel. Hogy jutott a fiatal ember Merseburgba? Egy thüringiai fürdőbe utazott, s útközben annyiszor hallotta emlegetni a merseburgi gyermek-ünnepét, hogy Merseburgban kiszállt. Ott az ünnepélyt végig nézte, s — egy regényt fejezett be.

